

SEM podcast-sarja

Tapahtumia ja talkoita

Jakso 2: Motivaatio
Vieraana: Niko Lindfors, Joes Ry

Toimittaja ja käsikirjoittaja: Roosa Pirinen
Äänityöt: Miili Kupiainen

Musiikki: Time Flow. <https://www.fiftysounds.com>

Tekninen toteutus © & © Karelia ammattikorkeakoulu, Media-ala 2022
Vastaava tuottaja: pilvi.dufva@karelia.fi

Toteutettu osana Smart Event Managers -hanketta.

Musiikkia

00:00:13 Roosa Pirilä: Tervetuloa Tapahtumiin ja talkoita -podcastin pariin. Sarjassa käsittelemme vapaaehtoisuutta osana tapahtumanjärjestämistä monista eri näkökulmista. Tapahtumia ja talkoita -podcast on tuotettu osana Karelia ammattikorkeakoulun Smart Event Managers -hanketta -Hanke sinun ja tapahtumasi kehittämiseksi. Toiminnan mahdollistaa Euroopan sosiaalirahastolta, Etelä-Savon ELY-keskukselta ja Karelia ammattikorkeakoululta saatu rahoitus. Tässä jaksossa keskitymme puhumaan motivaatiosta. Mistä vapaaehtoiset saavat motivaatiota lähtemään mukaan toimintaan ja miten motivoida vapaaehtoisia osaksi omaa tapahtumaa tai projektia?

Minä olen Roosa Pirinen ja tänään meillä on vieraana Niko Lindfors, Joensuu Entrepreneurship Society eli JoES:n hallituksen puheenjohtaja ja muun muassa vuoden 2021 Polku -yrittäjyystapahtuman pääjärjestäjä. Hallitustyön ohella Niko on toiminut myös vetovastuussa JoES:n toiminnasta, eli hän on koordinoinut ja ollut mukana vapaaehtoisia järjestötoiminnassa enemmän tai vähemmän vuodesta 2015 saakka. Tervetuloa Niko

Niko Lindfors: Kiitos kiitos. On ilo ja kunnia olla täällä.

00:01:27 Roosa Pirilä: Lähdetään heti sitten itse aiheeseen. Elikkä sä oot aloittanut JoES:n hallituksen puheenjohtajana vuonna 2021 ja sulla on nyt jo toinen kausi menossa. Kerrotko ihmisille ketkä ei tiedä, mikä on JoES vähän JoES:sta. Mikä on JoES ja mikä siellä on?

00:01:44 Niko Lindfors: JoES on historiansa aikana ollut aika montakin asiaa. Se mitä JoES on pitkälti ollut aikaisemmin ennen, käytännössä vuotta 2021, ja nyt 2022, niin se on aika lailla oikeastaan projektitiimi, jopa enemmän kun aatteellinen järjestö. Se on käytännössä vetänyt puoleensa todella intohimoisia ihmisiä, ketkä on sitten yksi päättänyt tehdä erinäköisiä projekteja pääsääntöisesti tapahtumia pitkin vuotta. Nyt oikeastaan ihan viime vuoden ja tämän vuoden aikana, on tarkoituksena ottaa esiin JoES:n ydin ja myöskin ihan

kirkastaa sitä siinä määrin, että tarkoituksena on, että me luodaan JoES:sta paikka tulla tekemään omia projekteja. Ja sitten toisaalta halutaan myöskin alkaa keskittyä aikaisempaa enemmän yhteisön luomiseen. Meidän toimintaan on ollut aikaisemmin aika helppo tavallaan lähteä mukaan, jos ottaa jotain isoa vastuuroolia heti kärkeen. Mutta sitten perus osallistuminen on ollut todella haastavaa, niin nää on sellaisia asioita mitä halutaan laittaa kuntoon.

00:02:46 Roosa Pirilä: Sä oot tänäkin vuonna mukana järjestämässä, Polku-tapahtumaa. Polku on Pohjois-Karjalan suurin ja monipuolisin yrittäjyystapahtumaa. Kerrotko vielä lyhyesti ihan sun omasta tapahtuman järjestämisestä taustasta tai ainakin tästä 2021 Polku-tapahtuman järjestämisestä. Millaista oli olla toisena pääjärjestäjänä noinkin suuressa tapahtumassa?

00:03:10 Niko Lindfors: Joo, kyllähän se Polku on ehdottomasti testi. JoES:n lippulaiva tapahtuma. Tosi huikea kokonaisuus ja edustaa täällä Joensuun ja Itä-Suomenkin alueella sellaista asiaa, mitä oikeastaan mikään muu tapahtuma ei edusta. Kyllähän se ehdottomasti on huippuhomma olla siinä mukana. Itse Polkuun oikeastaan lopulta oon päätynyt jopa puolivahingossa. Meillä oli siis tuohon 2020 vuoden tapahtumaan ihan olemassa Polku-manageri, joka valitettavasti paloi loppuun tammikuussa ja tippui pois toiminnasta kokonaisuudessaan, ja sitten lopulta se päätyi meikäläisen pöydälle. Ja luonnollisesti Polku on taistelemisen arvoinen kokonaisuus, niin sitten lähdettiin vetää sitä eteenpäin. Mutta onhan se siis kokonaisuutena--- viimekin vuonna kolmen päivän tapahtuma, pisimmillään ollut viisi päivää tapahtumaa. Mikä käytännössä käsittelee yrittäjyyttä monesta eri kulmasta, ja kannustaa ihmisiä tarttumaan niihin oman elämän intohimoihin ja lähtee rakentaa sitä elämää, mitä itse haluaa tehdä. Vietin itsekin paljon näiden yrittäjäjärjestöjen kanssa yhteistyötä tehden, niin onhan se ihan eri asia, kun se tulee nuorelta nuorelle, kun että se tulee ammattijärjestöiltä tai sitten veteraani yrittäjältä nuorelle. Että lähde kokeilemaan, että siinä määrin ihan tosi huikea homma kyllä.

00:04:29 Roosa Pirilä: Polku on tavallaan vapaaehtoislähtöinen tapahtuma, että siellä ihmiset tulee ihan omasta tahdostaan tekemään. Ei makseta palkkaa, jos on ymmärtänyt oikein.

00:04:40 Niko Lindfors: Polku on oikeastaan ydintiimille juurikin toimia näytönpaikkana. JoES ihan organisaationa, Polku-tapahtuma ulkopuolellakin, panostaa siihen, että me pystyttäisiin tarjoamaan koville tekijöille ja niille ihmisille, ketkä koulussa saattaa olla vähän tylsistyneitä, ketkä halua, ketkä janoaa sellaista mahdollisuutta lähteä tekemään asioita käytännössä, eikä pelkästään opiskella niistä koulussa. Tavallaan se on tosi luonnollinen jatkumo ollut meille toi Polku. Jos tapahtumatuotanto kiinnostaa, haluat lähteä tekemään vaikka viestintää, ja haluat lähteä tekemään puhujan bookkauksia, Haluat lähteä tila-vastaavaksi tai lähteä pilotoimaan kokonaan uusia konsepteja. Vaikka Polku-tapahtuma onkin sisällä, koska tapahtuma pystyy kumminkin joustamaan paljon, niin se on ehdottomasti sellainen mahdollisuus, mihin suosittelen tarttumaan. Ja tänäkin vuonna siihen on tosi huikeita ihmisiä tarttunut.

00:05:32 Roosa Pirilä: Tuleeko nää vapaaehtoiset enemmän koulun puolelta vai tuleeko muista järjestöistä? Minkälaisia ihmisiä siellä tapahtumassa sitten yleensä on vapaaehtoisina?

00:05:43 Niko Lindfors: Joo kyllä tohon tprojektin käytännössä ydin kautta vetävään tiimiin henkilöt löytyy yleensä jo esim. Kilta Ry:n ja Optimi Ry:n vaikutusalueella. Toki viime vuonna toinen pääjärjestäjä on alunperin kotoisin Etelä-Afrikasta. Tosi huikea kaveri. Tosi huikeeta kokemusta myöskin, että on väliä tapahtumaan ja tapahtumatiimiinkin eksyy sellaisia ihmisiä ketkä ei siellä oikeastaan hirveän isoa roolia sitten näyttele. Mutta siis pääasiassa ihmiset löytyy yleensä meidän kouluyhteistyö kumppanien kautta. Sitten näiden ainejärjestöjen piiristä kyllä joo.

00:06:24 Roosa Pirilä: Miten sitten vaikka se 2021 tapahtuma. Niin oliko siinä mitään ongelmia löytää tarpeeksi vapaaehtoisia siihen toimintaan mukaan? Vai oliko se ihan helppoa, että sinne tuli paljon hakijoita ja oli paljon tekijöitä.

00:06:37 Niko Lindfors: 2021 oli siinä määrin poikkeus, että kuten mainitsinkin, että se alku oli aivan uskomattoman kivinen ja oltiin todella lähellä ihan resurssisyistä luopua koko tapahtumasta sinä vuonna. Mutta sitten kun lopulta minä ja toinen pääjärjestäjä kollegani Lebo lähdettiin tapahtumaa viemään eteenpäin, niin aika pian tajuttiin, että tää ehdottomasti on tehtävissä. Sitten ydintiimin löytäminen oli onneksi todella helppoa, että me löydettiin itsemme lisäksi kolme kivikovaa tekijää, kenellä oli halua olla oikeasti näyttämässä omaa taitoja ja myöskin tavallaan lähteä kokeilemaan sitä teoriaa, mitä he on oppinut koulunpenkillä. Siinä määrin kävin myöskin tosi hyvä tuuri, että meidän ydintiimistä löytyi ihminen, kenellä oli omaa kaveriporukkaa, ketä sitten kiinnosti ne talkkari-hommat siellä tapahtumapaikalla. Luonnollisesti Polunkin kaltainen tapahtuma tarvitsee lipuntarkastajia, tarvitsee tervetuloa-ihmisiä, tarvitsee jokapaikanhöyliä, kahvilan ylläpitäjiä. Sellaisia henkilöitä ja sellaisia työtehtäviä niitten päivien aikana, mitkä ei ehkä ole ihan niin superhienoja, kun sitten on mennä vaikka buukkaamaan sointu borgia tai mennä green roomii, tekee sopimusasioita. Ne on kaikki tärkeitä rooleja totta kai. Mutta kyllähän siinä sitten niitten tasapainottaminen on oma osa työstä.

00:08:02 Roosa Pirilä: Joo. Meillähän on tämän päivän teemana motivaatio ja tähän väliin voisinkin lyhyesti kertoa informaatiota motivaatiosta. Esimerkiksi valmentavan ohjaamisen asiantuntija Terhi Vänskän mukaan ihmisen toimintaa ohjaavat erilaiset motiivit, joita voi kuvailla esimerkiksi haluksi tai sisäiseksi voimaksi, joka saa henkilön liikkumaan kohti tiettyä tavoitetta. Sana motivaatio kuvaa yksilön kokonaisvirettä pyrkiä saavuttamaan tavoitteensa. Ja motivaatio jaetaan sisäiseen ja ulkoiseen motivaatioon. Sisäisestä motivaatiosta puhutaan silloin, kun itse tekeminen tuottaa sulle iloa tai merkitystä. Ja tästä esimerkkinä voisi olla vaikka lapsen leikkiminen tai jokin harrastus, mikä ei välttämättä vie sua uralla eteenpäin, mutta sä nautit siitä itse tekemisestä. Sä teet sitä sun itsesi varten niin silloin on sisäisestä motivaatiosta kyse. Ulkoinen motivaatio voi tulla esimerkiksi vanhempien, median tai yhteiskunnan asettamista paineista. Esimerkkinä

tästä voisi olla koulu tai työpaikka, josta sä et nauti, sä et välttämättä nauti siitä tekemisestä, mutta palkkiona on siitä tutkintotodistus tai vaikka korkeampaa palkka tai mainetta. Silloin sä suoriudut siitä työstä kaikesta huolimatta ja tällöin on kyse ulkoisesta motivaatiosta. Sisäinen motivaatio on pitkäkestoisempaa, kun taas ulkoisen motivaation palkkiot on usein lyhytkestoisempia. Jos lähdetään miettimään tätä motivaatiota teemaa vapaaehtoisuuden näkökulmasta ja omista kokemuksistasi. Niin mikä sun mielestä on yleisin tai suurin motivaattori vapaaehtoiselle lähteä toimimaan tapahtumassa tai projektissa?

00:09:56 Niko Lindfors: Joo, sanoisin että se, ainakin omien kokemusten pohjalta, on tosi henkilökohtaista. On ihan sanomatta selvää, että samat asiat ei motivoi samoja ihmisiä, mutta siinä sanoisin, että se ehkä se läpileikkaava teema on kannustimena. Toki on ihmisiä ja on asioita, mitä tehdään juurikin iloista, merkityksen tunteesta ja ihan sen takia, että ne koetaan tärkeäksi. Miulle itselleni JoES on sellainen asia, mitä en tee niin sanotusti järkipäätästä syistä, vaan ennemminkin siitä, että tätä on tärkeä asia. Niin se, että pitää kumminkin pystyä hyväksymään se, että tällaiset ihmiset on poikkeus. Eikä mitään vapaaehtoistoimintaa voi laittaa sen varaan, että ihmiset tekee sitä vaan sen takia, että se on kivaa vaan syyksikin ehdottomasti kannattaa aina lähteä rakentamaan sellaisia kannustimia, mitkä sitten vaan sopii niille ihmisille kenen kanssa työskentelee. Toki vapaaehtoisena, missä on pitkälti kyse siitä, että palkkaa ei makseta, mutta sitten järjestöjen osalta käytännössä, mitä tahansa muuta kuin rahaliikennettä on tosi helppo fasilitoida. On ne sitten yhteisiä kahvihetkiä tai saunailtoja tai illallisia tai ihan mitä tahansa vastaavia asioita, mitkä tuo toki tiimiä yhteen ja sitten eritoten kannustaa sen projektin aikana menemään eteenpäin. Ja missä pystyy ottamaan pikkuisen rennommin. Ne on kaikki ainakin meillä toimintu tosi hyvin ja ne myöskin saa tosi hyvää vastaanottoa, eritoten kun ne sitten yhdistellään vaikka tapahtumien post mortem -hetkiin.

00:11:26 Roosa Pirilä: Kyllä joo esimerkiksi mun tuttu terapeutini ilmaisi asian näin, että motivaatio voi olla semmoinen positiivinen motivaatio, että sä saat jotain siitä, että sä lähdet tekemään esimerkiksi palkkaa tai ruokaa tai jotain. Mutta se voi olla myös sitä, että jotain negatiivista lähtee sun elämästä pois. Esimerkiksi, jos sä koet, että sun elämä on sisällötöntä. Sullu on tylsää. Sä oot yksinäinen niin varmasti tommoisetkin voisi olla hyviä motivaattoreita lähteä vapaaehtoistoimintaan. Sä saat siellä seuraa, saat tekemistä eli sulta lähtee jotain negatiivista pois sun elämästä.

00:12:03 Niko Lindfors: Siinä on tosi isossa roolissa ihan se yhteisö, mikä toki siinä projektissa on, mutta sitten myöskin niiden projektien ulkopuolella on yleensä yhteisö ihmisiä ketkä vaan tykkää tehdä asioita. Se tuo itsessäänkin tosi paljon iloa ja esimerkiksi itselleni. Niin iso osa siitä, minkä takia tässä toiminnassa on ollut tullut roikuttua mukana, jos sieltä 2015 vuodesta eteenpäin on se, että ne ihmiset ketä JoES:n toiminta vetää puoleensa, on pääsääntöisesti sellaisia ihmisiä kenen seurassa ainakin itse viihdyn tosi hyvin. Ja just tohon motivaatioonkin se, että toi itse en muista kuollaksenikaan. Olikohan se Simon Sinnekin kirja missä sitä käsiteltiin ohimennen? Missä siis juurikin puhutaan tästä, että erinäköisiin töihin ja projekteihin voi sitoutua joko järkipäätästä tai tunneperäisesti.

Että se, että järkipäiväinen sitoutuminen johonkin vapaaehtoisen hommaan on yleensä just näihin kannustimiin pohjautuvaan. Tavallaan on se sitten rahaa tai mainetta tai kunniaa tai merkintä vaikkapa johonkin linkkari tai se, että ne on aika sellaisia kovia asioita, mitä on helppo perustella ihmisille. Mutta sitten sellainen tunneperäinen sitoutuminen niihin projekteihin on sitä, että sillä on väliä. Sillä on väliä sinulle, mutta silloin toisaalta myöskin väliä esimerkiksi sille yhteisölle. Ja tän projektin avulla pyritään oikeasti tukemaan. Ja yrittäjä on ehdottomasti sellainen asia, että sen ympärillä on, totta kai, tosi paljon pelkokuvia. Se, että kaikki on valitettavasti, kuulut omassa elämässä jonkun esimerkin siitä, että yrittäjä syö koko ihmiseltä kaikki tunnin sen kaikista elämästä, ja sitten se vie burn outtiin. Ja sitten ei tiedä, onko mitään elämää sen burnoutin jälkeen. Että tavallaan tän mielikuvan hälventämisestä siitä, että se nyt ei ihan kumminkaan sata kertaa sadasta tapahdu, mutta se on mahdollista ja sen itsekin tiedän ihmisenä, kuka työskentelee startupissa tänä päivänä. Mitä on ollut tosi huikea olla tekemässä, niin silloin tiedän itsekin, että alkuajoina tuli tehtyä ihan sikana hommia. Siinä ihan jopa huomaamatta itselleen. Koska se oli sellainen asia, mitä ei tehnyt vaan sen takia, että se maksaa palkkaa, vaan sen takia, että se projekti on niin uskomattoman hieno asia ja sitä olla hienoa edustamassa.

00:14:25 Roosa Piri: Joo eikö onko vapaaehtoisista motivaatio enemmän sisäistä vai ulkoista?

00:14:31 Niko Lindfors: No siinä on, jos voisin antaa neuvoa ja toisaalta myöskin kun miettii sitä että mihin itse pyrin.

Tosi helppo on, tai helpoin, on aina avata keskustelu jollain järkipäiväisellä kyllä lähteen mukaan. Opintopisteet korvaukset, linkkarit, kommentit, risti wachaukset tai sitten vaikka verkostoituminenkin vaikka näiden ammattilaisten kanssa on usein se syy, minkä takia tullaan ekaan projektiin pieneen rooliin. Mutta sitten kun mietitään mitä tahansa järjestön toimintaa pitkässä juoksussa, niin kyllähän se tarvitset ihmisiä, kella on tunneside siihen toimintaan mitä tehdään. Koska valitettava tosiasia varmasti monessa järjestössä ihan samalla tavalla on se, että sitä tekemistä on välillä aika paljon ja se ei ole kaikki palkitsevaa ja mukavaa ja hauskaa. Joskus ennen, kun joku voi ottaa vastaan kivasti paketoitun työtehtävän osana projektia, joka on rahoitettu, niin siinä tapahtuu aika paljon asioita, ennen kun se joku on tehnyt sen paketoimiseen. Joku on tehnyt sen suunnitteluun ja joku on hankkinut sen rahan ja se ei aina ole hauska.

00:15:46 Roosa Piri: Joo haluttaisiin vielä kuulla, että mikä motivoi sua lähtemään järjestötoimintaa ihan alun perin?

00:15:55 Niko Lindfors: No kyllä mä sanoisin, että se syy itselleni lähteä mukaan JoES:n toimintaan oli se, että mä oon saanut JoES:n kautta itse sellaisia mahdollisuuksia, verkostoja ja ystäviä. Mitä oikeastaan mikään muu toimija täällä Joensuun alueella ei ole pystynyt minulle tarjoamaan, niin tietyllä tavalla tunnen sellaista niin kun velkaa. Velka on velka. On ehkä tosi synkän kuuloinen sana sille, mutta ehkä ajattelen itse niin, että me haluaisin varmistaa, että tulevaisuuden sukupolvella on myöskin ihmisiä kella on

mahdollisuus saada niitä niitä samoja asioita, mitä minäkin oon saanut mielellään toki enemmän kyllä.

00:16:37 Roosa Pirilä: Ja sitten, jos on nyt saattanut vaikka lähteä mukaan vapaaehtoistoimintaan. Aluksi on ihan korkea motivaatio ja hyvä meininki, mutta jossain vaiheessa motivaatio saattaa lakata. Oli puhetta siitä, että ulkoinen motivaattori ja ne palkkiot on lyhyempi kestoisia. Eli jossain vaiheessa saattaakin vähän tuntua siltä, että no en mä ehkä jaksakaan, ei mua enää niin paljon kiinnostaa. Mitkä on ne syyt, mikä syö vapaaehtoisten motivaatiota?

00:17:03 Niko Lindfors: Joo. Motivaatiota toki syö lukemattomat asiat. Järjestötoimintakin kilpailee oikeassa elämässä käytännössä ihan kaiken viihteen kanssa. Ja myönnän itsekin, että on välillä päiviä, milloin on mukavampi istua himassa ja plarata Tiktokkia, kun lähtee miettimään, että mitä kevätkokoukseen pitää tehdä. Se on osa tietysti elämää, mutta tuota sanoisin, että niin kun ainakin se sellainen asia, mikä JoES:ssa on nousssut isosti esille, on se, että pitää olla useampia tapoja olla mukana järjestötoiminnassa. Jos se ainut pesti, mikä sinulla on tarjolla osana siun toimintaa, on lähteä hallitukseen osana syyskokousta ja se on 12 kuukautta ja pakko ottaa. Ja katsotaan kieroon, jos lähdet pois. Niin se on todella, todella tuhoisa tapa toimia. Niihin projekteihin ehdottomasti kannattaa etsiä sellaisia, niin kun--- Hei, jos pari Facebook postauksia saat vaikka tehtyä aiheeseen liittyen tai jos vaikka ottamaan kuvia tapahtuman päälle ja postaat siitä jonkun kivan kollaasi vaikka tapahtuman jälkeen. Niin sellaiset pienet onnistumiset ja ne pienet asiat on helppo tapa lähteä sisään ja sitten, jos se ihminen pitää siitä toiminnasta, mitä ollaan tehty, niin sitten sillä niin kun, jos hänenkin elämä muuttuu, hänellä on vaikka joku harrastus jää pois tai jotain muuta vastaavaa, niin sitten on tavallaan--- sillä ihmisellä on jo mielen päällä se, että no hei, mie voin panostaa tuohon lisää. Ja sitten vaan kun ihminen haluaa ottaa lisää roolia ja haluaa ottaa vastuuta, niin sitten järjestäessään ehdottomasti. Ja kaikissa tapahtumissa pitäisi olla rooleja siitä ihan perus Facebook -tyypistä siihen saakka, että sijoitat sen tapahtuman pääjärjestäjä. Ja siinä on pakko olla mielellään useampi porras, että se ei ole ihan niin, että se on joko Facebook postaukset tai sitten sieltä vetovastuussa koko hommasta.

00:18:55 Roosa Pirilä: Joo, kyllä se varmasti on tosi pelottavaakin lähtee ja varsinkin, jos ei ole paljon ollut mukana, niin just pääjärjestäjä tai tosi isoon rooliin heti. Se olisi hyvä just, että saisi silleen pikkuhiljaa soluttautua mukaan sinne järjestötoimintaan ja varmaan tapahtuman järjestämisessä ihan sama.

00:19:15 Niko Lindfors: On ehdottomasti. Ihan sen pitäisi toimiakin niin ihan samalla tavalla kuin miten työelämänsäkin pitäisi toimia. Että siis junioriasemia on jostain niin lähdeittävä liikkeelle ja kaikkea ei voi tietää ja käytännön kautta oppii ihan tosi paljon. Yhden, kahden tai kolmenkin projektin jälkeen tietää jo ihan suunnattoman paljon, miten projektit suunnilleen shaibaa, ja miten menee, miltä ne näyttää ja mitkä isot elementit pitää saada menemään oikeaan suuntaan. Se on tosi harmi, että meidänkin toiminnassa pystyn ihan

myöntämään, että on ollut isoja vaikeuksia avata näitä pienempiä perusmalleja ja eritoten työelämässä näkyy tänä päivänä, että pitää olla maisterin tutkinto ja 15 vuotta kokemusta, että pääset näpyttelemään ensimmäistä Excel-fileä jossa ei taas sitten yhtään mitään järkeä.

00:20:00 Roosa Pirilä: Mulla tuli semmoinen näkökulma tuohon mieleen, mikä voisi mun mielestä ehkä syödä motivaatiota vapaaehtoisilta, ja haluaisin kysyä, että ootko samaa mieltä. Jos vaikka tapahtumajärjestäjämisessä tai ihan projektissa sä oot mukana ja sua rajoitetaan paljon, tekemistä rajoitetaan. Oletko mitä mieltä siitä?

00:20:20 Niko Lindfors: Joo, on siis autonomia tehdä omat tehtävät, on toki ja perinteisesti meille yrittäjähenkisessä järjestössä pelaan ihan avainroolia. Yrittäjyydessä on pitkälti kyse siitä, että tehdään mitä halutaan ja pystytään tavallaan johtamaan itseään ilman, että joku kertoo sinulle, että tulet ysiltä duuniin ja lähdet 16:30 ehdottomasti. Kyky tähän omaan asiaan ja sitten toki monissa projekteissa on paljon rooleja esimerkiksi jonkun niin kun markkinoinnin suhteen. Että taivas rajana. Sitten sen yksilön luovuus ja kyky innostaa myöskin niitä omia tiimiläisiä, lähteä viemään sitä visiota oikeaan elämään näyttelee ihan valtavaa roolia.

00:21:03 Roosa Pirilä: Kyllä ihan tälleen, jos haluaisit jotenkin tiivistää, miten sitä motivaatio hiipumista siis voisi estää?

00:21:12 Niko Lindfors: Itse olen pyrkinyt siihen, tai ainakin itse olen kokenut että se paras tapa estää sitä motivaation hiipumista on tehdä hyvää lähiesimiestyötä. Istu alas ja keskustele niiden ihmisten kanssa, koska se, että joku henkilö ottaa isoa roolia projektissa tammikuussa ja sitten sanoo, että hän on valmis ottamaan ihan pientä roolia maaliskuussa, ei tarkoita aina, että se ihmisen näkemys sen järjestön kautta sen tai järjestön toiminnasta tai tapahtumasta on siirtynyt merkittävästi negatiivisempaan suuntaan. Voi vaan olla, että sen ihmisen elämäntilanne on muuttunut, tai että hänellä on muita asioita, mitkä sitten kiilaa vapaaehtoistoiminnan eteen. Kaikilla on isoja elämän palikoita, mitkä menee usein vapaaehtoistyön edelle, kun tää pitkälti nojaa siihen, että kun tää tästä ei makseta palkkaa, niin tätä tehdään sitten jostain muusta syystä.

00:22:09 Roosa Pirilä: Hyvä tiivistys. Ja tosiaan en tiedä oletko itse huomannut, mutta monessa monissa paikoissa tästä on puhuttu, että vapaaehtoisia on nykyään aika vaikea löytää varsinkin pienempiin ja tuntemattomiin tapahtumiin ja projekteihin. Saattaa olla hankaluuksia sitten tässä asiassa niin. Heitän sulle nyt tämmöisen vaikean pallon tähän, että miten sä voisit motivoida vapaaehtoisia mukaan toimintaan ja miten saada heidät palaamaan uudestaan seuraavanakin vuonna?

00:22:38 Niko Lindfors: Joo, no sehän on käytännössä kaiken järjestötoiminnan vaikein kysymys, että--- Se siis on--- Aikamoinen kyssäri, mutta kyllä me--- Kun miettii tavallaan omaa toimintaa ja mitä pyrkii itse tekemään--- se pitää aloittaa vaan rehellisesti pohjalta. Se, että luultavasti se ensimmäinen projektitiimi siihen projektiin, mitä ei ole

kertoa taikka järjestetty, mistä se visio on vaan sinun päässä tai yhdes googlen dokkarissa, niin kyllä se tilanne on se, että pitää vaan lyödä kädet saveen ja lähteä etsimään se eka tiimi. Kaikista tehokkain keino saada uusia tiimiläisiä, ainakin omien kokemusten pohjalta on se, että se sun projekti onnistuu. Ne on lopulta ne ihmiset jotka tulee sinne tapahtumaan, kokee että tää on ihan huippuhieno homma ja tästä on valtavasti heille iloa, niin he voi lähteä. Ja toki suoraan tulla seuraavan tapahtuman osallistujalistalle, mutta sitten toisaalta, ne on usein näitä samoja ihmisiä jotka sitten sen tapahtuman after, tulee vetämään sua hihasta ja toteaa, että "Hei, tosi hieno homma mitä te teette ja hei, meikä on ensimmäisen vuoden kauppiksen opiskelija, ja minua kiinnostaisi ihan sikana tehdä näitä some-juttuja. Ja teillä oli tosi hyvä vetäjä. Niin olisiko mahdollista päästä tällaista juttua tekemään?" Ne on niitä tyyppisiä. Ne on niitä pieniä siemeniä, mistä voi joku päivä tulla puun. Ne voi olla joku päivä se toiminnanjohtaja tai hallituksen puheenjohtaja, kun se saadaan heti mukaan toimintaan. Ensimmäiseen rooliin pienessä roolissa ja sitten annetaan vastuuta sitä mukaa, mitä se ihminen haluaa ja kykene ottaa vastaan.

00:24:21 Roosa Pirilä: Joo. Mulla tuli tosta, siitä kun kerroit sitä 2021 vuoden Polku-tapahtumasta ja siitä, että aluksi oli vaikea löytää tekijöitä ja osa tekijöistä putoaa pois, siinä alkuvaiheessa. Tuli semmoinen ajatus, että varmasti on tärkeämpää, että on muutama hyvin sitoutunut ihminen ja halukas ihminen toimimaan, kun mitä isompi porukka sitten vähän semmoista epämotivoituneella ja vähän ehkä hukassa olevaa porukkaa, joilla ei ole niin isoja vastuuta. Ehkä parempi on kasata semmoinen tiukka ydintiimi, joka puhalttaa yhteen hiileen, kuin yrittää kasata kerätä hirveän iso tiimin heti aluksi, mutta ei saa niitä koordinoitua tiiviiksi.

00:25:05 Niko Lindfors: On. J kyllähän ehdottomasti se tapahtumatuotanto ja myöskin se järjestötoiminta nojaa hyvin vahvasti niihin ihmisiin, jotka kykenee ja on valmiita ottamaan isolta määrää vastuuta. Meilläkin tiedän, että viime vuonna painittiin välillä sen ongelman kanssa, että meillä saattoi olla 12 ihmistä 2 eri projektissa. Missä tavallaan se ainut taho, joka oikeasti otti isompaa koppia sen projektin isojen viivojen koordinoimisesta ja vastuun kantamisesta, oli sitten yleensä JoES:n edustaja. Sitten sellainen projekti missä on 5 tyyppiä, jotka on valmiita tekemään töitä, kun niille sanotaan, mitä sinun pitää tehdä ja sitten yks tyyppi vetää. Niin kyllähän ne on merkittävän paljon raskaampia projekteja, kun sitten sellaiset projektit missä on vaikka kolme ihmistä, jotka on valmiita tekemään melkein mitä vaan. Se, jos haluaa kasvattaa järjestötoimintaa tai jos haluaa kasvattaa jotain ydintiimistä, jotka sitten tekee erinäköisiä tapahtumia, niin ehdottomasti sinne se tarvitsee kivijalan. Se tarvitset kasan niitä ihmisiä, jotka on siellä mukana sen takia, että se on tärkeitä, koska sitten se innostus ja intohimo tosi usein nousee esiin syynä, minkä takia joku muukin innostuu. Joku ihminen on innostunut, heistäkin lähtemään kokeilemaan.

00:26:31 Roosa Pirilä: Tapahtuman järjestäjillä ja myöskin näissä eri järjestöissä ja vapaaehtoistoimijoilla on konkreettinen ongelma, että he ei vaan tiedä mistä lähteä etsimään näitä vapaaehtoisia. Onko sulla tähän mitään vinkkejä. Mistä kannattaisi lähteä

kyselymään? Olisiko ne just nää opiskelijat? Onko jotain? Osaatko luetella esimerkiksi jotain järjestöjä tai organisaatioita, missä voisi olla potentiaalisia vapaaehtoisia, mitä voi lähteä matalalla kynnyksellä kontaktoimaan?

00:27:04 Niko Lindfors: Sehän riippuu ihan valtavasti siitä, että mitä tehdään. Esimerkiksi JoES:n osalta meidän tarkoitus on tietyllä tavalla toimia ruohonjuuritason yrittäjyyden lippulaiva organisaationa. Luonnollisesti paras paikka meille lähteä etsimään tyyppisiä tekemään ja toimimaan. Toisaalta myöskin siinä sanansaattajan roolissa on niistä ihmisistä, jotka on isosti ollut meidän kohderyhmää. Silloin ne omat verkostot on avainroolissa. Toki jossain määrin ihan sanansaattajana, mutta sitten esimerkiksi meilläkin jo esim. Karelian ammattikorkeakoulu on toiminut sellaisena tahona, että me voidaan ottaa vaikka yhteyttä kouluun, että meillä on tällainen projekti tulossa ja voitaisiinko me tulla pitää 10 -15 minuutin puheenvuoro, vaikka muutamalle luokalle siitä, mikä tää homman nimi on. Ja eihän me lähdetä sinne tavoittelemaan sitä, että koko luokka lähtee heti tekemään Vaan, jos sä pääset puhumaan 100 ihmiselle niin luultavasti saat 5. Jos et ihan ole olympialaisia järjestämässä ensimmäisenä tapahtumana, niin kannattaa lähteä ehkä liikkeelle niillä 5 ihmisellä, jotka on kiinnostuneita. Ja sitten vähän kerrallaan otetaan pienempään rooliin joku tiimikoordinaattori, joku jolla on aikaisempaa kokemusta ja positiivisten kokemusten kautta ei ehdottomasti.

00:28:32 Roosa Pirilä: Ihan todella hyvää ja ajatuksia herättävää keskustelua ollaan saatu mun mielestä tässä aikaan. Kiitos tosi paljon Niko, että tulit vieraaksi tähän podcastiin. Ja kuulijoille oikein hyvää päivän jatkoa.

Musiikkia

Smart Event Managers -hankkeen toiminnan mahdollistaa Euroopan sosiaalirahastolta, Etelä-Savon ELY-keskukselta ja Karelia-ammattikorkeakoululta saatu rahoitus. Hankkeen kesto on 1.5.2021-30.8.2023

